

విరహానికి పూర్వకథ

ఇచ్చాపురపు జగన్నాధరావు

“ఈ విషయంలో నీ ఉద్దేశం ఏమిటో బోధ పడదోయ్.”

చదువుకుంటూన్న గోపాలం ఒకసారి ముఖం ఎత్తి కాస్త చీట్లంగా నారాయణ ముఖంలోకి చూశాడు. బహుశా ఆతనితోపా “ఆవిషయం” గురించి నారాయణ ప్రస్తావించేదనికన్న తన చదువునించి తన అవధానాన్ని భంగం చెయ్యు డమే అయిఉంటుంది. నిజానికి గత పావుగంట నించీ నారాయణ ఏదో లెక్చర్ కొడుతూనే ఉన్నా ఆది తన కర్ణరంధ్రాలు దాటిపోలేదు. ఇంత సీరియస్ గానూ ఆడోలాగ ఓటమిని అంగీ కరిస్తూన్నట్టు నారాయణ ఆ నీ సరికి గోపాలం ఆ విషయంలోకి ఈడ్చుబడకుండా ఉండలేక పోయాడు. పుస్తకాన్ని జాగ్రత్తగా బేదిత్ మీద పడేసి నెమ్మదిగా అన్నాడు—“ఏ విష యంలో నోయ్?”

నారాయణకి ఇవ్వకు తెలిసింది. గత పావు గంటనించీ తాను చెప్తున్న విషయమంతా గాలి పాలని. అసలు గోపాలం స్వభావమే అంత. ఏ పుస్తకమైతూ చదవడం మొదలుపెడితే ఇంక యితర విషయాలు వట్టింతుకోడు. అంచేత శాంతంగానే అన్నాడు:

“నాకూ నీకూ వాదన ఇంకే విషయంలో?”

గోపాలం తనకి తాను రంగంలోకి దిగ డెప్పుడూ. నారాయణ చెప్పబోయే విషయం లాకి తనకి తాస్తే దిగడం ఆతనికి కురీ ఇష్టం లేదు. అంచేత మళ్ళా అన్నాడు మామూలు ధోరణిగా.

“ఇట్లు మాల్సే విషయమా? నీ ఇష్టం అని ఇంతన ముంకే చెప్పా?”

“ఆవిషయం కాదోయ్! అందుకు నిన్నడ గక్కరలేదని నాకు తెలీదూ?”

“ఇంకేముంది? నా ఖర్చు విషయమా? ఈ నెలనుంచీ చాలా ఖర్చులు మానుకుంటూనే ఉన్నాను.”

“అది కాదోయ్! ఈవేళ మీ నాన్నగారు ఉత్తరం వ్రాశారు.”

“ఎవరికి?”

“నాకు.”

“ఏమిటి విశేషం?”

“కొత్త విశేషా లేమిటి వస్తాయో? నీ వివాహం విషయమై నిర్ధారణకి రావాలంటూ రాయన. పాపం మూడు పేజీల గ్రంథం వ్రాశారు. ఏదో నామాట నువ్వు జవదాటవనీ - గోపాలం, ఈ విషయంలో ఇలా చెయ్యి- అంటే భయభక్తు లతో చేస్తావనీ అయన ఉద్దేశ్యం.”

“ఇవ్వడలాగ కాదన్నానా? ఏం చెయ్యకుం టావు నన్ను? నీ యిష్టమొచ్చిన సీనిమాకి వద - నేటినించి నువ్వు బాగుండన్న ఏ ఫిల్మువై నా నేను తిడితే అనురానీ. రూప్ మాటా? ఆది నీ యిష్టమే వన్నాను. ఇక నీ గీసినగీటు దాటనని.”

నారాయణకి అలవాటే గోపాలంతో సంభాషణ. వివాహం విషయం ఎత్తితే ఎలాగో ఓలాగ చూస్తూనికి దింపి తన ఉద్దేశ్యం చెప్ప తిప్పడం, అందుకని సగంఱో ఆపి అన్నాడు కాస్త నవ్వుతూ:

“అలా ఆగవోయ్... నేనడిగే ప్రశ్నకి సమా ధానం చెప్ప.”

“సరే- అడుగు- చెప్పగా నా జీవితమంతా నీ అధీనమని?”

“వివాహం మాట ఏమిటంటావు?”

“ఏమిటనమంటావు?”

“చేసుకుంటానను.”

“నాకు నచ్చేపిల్ల దొరక్కపోయినానా?”

“అలాగ నేనెందుకంటాను? నీకే పిల్ల నచ్చిందో చెప్పు.”

“నా కిప్పటివరకూ ఏపిల్లా నచ్చలేదు. ఉన్న మాటే నీతో చెప్తున్నాను- నచ్చనిదే నేను ఎవర్నీ వివాహమాడ దలచుకోలేదు.”

సాంఘికం వారాయణ గోపాలాన్ని శకుం
తంబి చూడడానికి తీసుకువెళ్ళాడు. గోపాలం
అతన్ని ఓపరతుని తప్పించాడు. వెళ్ళి చూత్రం
లాగ కుంభకూపడు వాళ్ళు వెళ్ళడం అని. వారా
యణ తనమాట నిలువల్సివెళ్ళునున్నాడు.

“తూదారివదోయా మా గోపాలానికి బిగవారి
మిమ్మల్ని చూసి కరివయం చేస్తావని, వేసా
వల్సి చాలాకాలం బయటి-మానోదోదాం అని
ప్రచ్చాడు” అన్నాడు శకుంకల తల్లిదండ్రులు.

“యవే, అలాకేవయం తూదారు. గోపా
లాన్ని చూద్దామని చాలాకాలం అనుకుంటు
న్నాను. మిగో వెళ్ళాలనుకుంటూనే కురచి
వారిమాను..” అని శకుంకలది కేక చేసింది
కాఫీ తెచ్చుచి.

గోపాలం శకుంకలది చూశాడు.

అంటాం వెన్నెలూరేలోనే చంద్రుడని
కునకట్టకీ పరికరం చేసివాన్నాడు.

కునోఫలక లిఖిత పరమహంబర్మకేళా వారి
శ్రుతి నన్నిటిని ఏ పనుడ్రంబో మిగతే...
శకుంకల సమ్మోహానికి త మ్మోహి తుత్తై
పోయాడు... పావరి!

* * *

“శేషాద్రి గారి అమ్మాయిని వివాహం
చేసుకోడానికి గోపాలం శక్తులించాడు” అని
పరువటి బిశాలా గోపాలం తండ్రికి (వ్రాసి
శకుంకల తల్లిగారితో) సునూరుగా అన్ని నివ
మానా-స్థూరణ చేసివాన్నాడు వారాయణ.

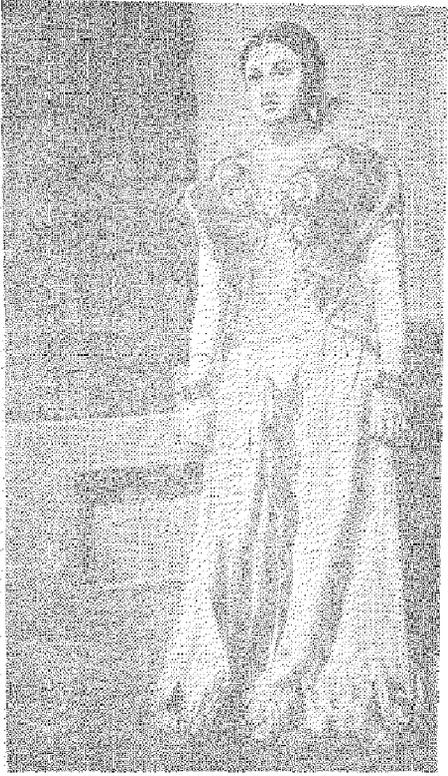
చాలా సంతోషించిన గోపాలం తండ్రి
అంతవార్ధక్యంలామా అన్నిసమూ ఓడికగా వసి
మాడు నెలల కరువత మహాకార్యం చాటికి
సిద్ధపడ్డాడు.

* * *

వివాహాదుటినం దివిక్రంగా ఆలంకరింప
పడింది. ముగళకూర్మరవాలు బంధువులతో
నిండిన పందిరిని యంకా పూర్తిచేస్తున్నయి.

ఒకగంట గడిచింది - వివాహం అయిపో
యింది.

అప్పుటివాకా వధువులును యాచిని పరుమా
అప్రయత్నంగా ఆ ముఖంలోనికి చూశాడు.

విజయవంశాచార్యులచిత్రంలో టి.ఆర్. రాజమం

ఎల్బ్బిక్ జాన్ కార్తీరమ్మ ఫీలయ్యూడు.
ఆమె ఆమె కాజీ పదిమిమిలు గంభా.

గోపాలం తెలుసుకున్నాడు. ఆమె శకుంకలే
నని, కాని ప్రబల రక్షాస్యం ఆతనికి బోధపక
లేదు. అడిగాడు “మరి ఆనాడు కాఫీ తప్పిస్తా...”

శకుంకల తల్లి అంది: “నీ సంబంధం గురించి
అనుకుంటున్నాం కానూ! అమ్మాయిని తెచ్చు
న్నాను కాఫీ. “కలిగితే ఆతని”ని చాళ్ళు
న్నీసీతురాలు శకి తెచ్చింది. ఆమె శకుంకల
క్లాస్ మేట్ లై-అ థ్టాట్లోనే నివాసమాదా నా
శ్చివ్వుయా దిశరినోకరు పదలయి.”

సంభాషణించింటూ శకి వచ్చుగదిలో శకుం
కల లేలా. సత్యమంది. పావం - వారాయణకి
మాదా తధవాలే తెల్పింది శేషాద్రి గారి
అమ్మాయి శకుంకల అని-శకి కావని.

(ప్రట్టింటికి వెళ్ళిన భార్యతోపం గోపాలం
దొంగ తెట్టుకొని బ్యురంబ్బడాడని వెలున్న మా
వాడు రాస్తే క్షణికి వచ్చిందిపదతా.)